

התנתא למשיחא בדרה היומי

מסנת מנחות

תוכן עניינים

- א. כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת2
- ב. מדעת מקדשין ... אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל2
- ג. שהחזירו לכלי המונח על גבי קרקע ... קומצין מכלי שעל גבי קרקע ... וכי מקדשין בכלי שעל גבי קרקע.....3
- ד. ארבעה כהנים נכנסין שנים בידם ב' סדרים ושנים בידם שני בזיכין וארבעה מקדמין לפנייהם שנים ליטול שני סדרים וב' ליטול ב' בזיכין.....3
- ה. פשיטא לי קומץ מכלי שעל גבי קרקע שכן מצינו בסילוק בזיכין מקדשין מנחה בכלי שעל גבי קרקע שכן מצינו בסידור בזיכין ... קידוש קומץ ... מדם ילפינן לה.....4
- ו. קומץ שחלקו בשני כלים ... אינו קדוש.....4
- ז. קידש פחות מכדי הזאה בכלי זה ופחות מכדי הזאה בכלי זה לא קידש.....6
- ח. אף בדם לא קידש.....6
- ט. וטבל ולא מספיג בדם שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרו מן הדם מן הדם שבענין 6
- י. שירים שבאצבע פסולין.....8
- יא. ומשיצאה הזאה מידו ונתזה ממה שנשאר אין טעון כיבוס.....8
- יב. גמר מקנח ידו בגופה של פרה ... מקנח אצבעו ... בשפת מזרק כדכתיב כפורי זהב וגו'.....9
- יג. חביתי כהן גדול ... אינה קדושה להצאין.....9

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

דף ז.

א. כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת

כבר התבאר במסכת סוטה דף יד: שכל כלי השרת¹ אין מקדשין אלא במקדש, ואין מקדשין אלא מדעת כלל² אף ליפסל³. ואין מקדשין אלא מתוכן ואין מקדשין אלא שלימים⁴.

ב. מדעת מקדשין ... אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל

כבר התבאר לעיל דף פו: שכשם שהמזבח⁵ מקדש את הראוי לו, כך הכבש⁶ ושאר כלי השרת מקדשין את הראוי להם⁷, כשהיה מדעת, שהרי נאמר בכלים (שמות ל כט) פֶּל הַנִּזְעָע פָּהֶם יִקְדָּשׁ, משיגיע לכבש דבר הראוי לו לא ירד ואף על פי שנפסל, וכן כשיגיע לכלי שרת כל דבר הראוי לו מתקדש ולא יפדה לעולם, ואף על פי שנפסל.

¹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ג הלכה כ

² ועיין ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קל סעיף יז שלדעת תוס' בזמן מקדשין גם שלא לדעת והוה פלוגתא דרבוותאין

³ אף שיש דברים שאינן מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל וכמ"ש רבינו בפרקין דין זה ודין כ"א מ"מ כשהוא שלא מדעת אינן מקדשין אף ליפסל כן מתבאר בסוגיא הנזכר יע"ש. ודע דאף למ"ד דכלי שרת אין מקדשין שלא מדעת מ"מ משום גזירה דשמא יאמרו לדעת נתקדשו מתקדשין הכי ס"ל לחזקיה בפ' לולב וערבה (דף ג) וזעירי חולק עליו בגזירה זו כמבואר שם. משנה למלך שם

⁴ ניקבו אם עושין מעין מלאכתן שהיו עושין והם שלימים מקדשין ואם לאו אין מקדשין, ואין מקדשין אלא מליאין, אבל המדות אין מקדשות חסרות אלא אם דעתו למלאותן, ואם אין דעתו למלאותן מקדשות להפסל אבל לא ליקרב. שם ברמב"ם

⁵ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ג הלכה יח

⁶ ועיין בתוספתא דזבחים פ"ט וז"ל איברים שלנו בעזרה מעלין אותן כל הלילה שעל גבי הכבש שבראשו של מזבח מעלין אותן לעולם עכ"ל והא דרבינו לא מייתי דין זה י"ל כיון שכבש בכלל מזבח בזה וכבר כתב דין זה במזבח בסעיף י"א וכמ"ש המל"מ, ובסובב י"ל דרבינו לא ס"ל כן דהוא גורם לעיל סי' ג"ה סעיף י"ג סודרין אותן בכבש כנגד הסובב וא"כ אין הדין כתוס' בזה ועי"ש מש"כ בזה

⁷ ג"ב אבל שאינו ראוי להם לא מקדשי כלי שרת, והא דמזבח פנימי מקדש קומץ מנחה (זבחים כ"ז ע"ב), משום דהוי כלי שרת, פירושו משום דראוי לכלי שרת, שהקומץ מתקדש בכלי שרת, לכן גם מזבח פנימי מקדשו, וכן כתב רש"י פסחים (דף ל"ד ע"ב ד"ה טמאות) דאין כ"ש מקדשין רק הראוי להם כמזבח יעו"ש: וצ"ב הך שמועה דזבחים דף (כ"ח) [כ"ז ע"ב] קמורת זרה, ואכמ"ל. או"ש

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הַלְכָתָא לְמִשְׁיחָא בְרַף הַיּוֹמִי

מסכת מנחות

ולפיכך⁸ כשהביא מנחות⁹ ונסכים מן הטבל או מן החדש קודם לעומר או מערלה וכלאי הכרם נתקדשו להיותן ראויין לקרבן אבל נתקדשו להפסל ויהיו בקדשים שנפסלו.

ג. שהחזירו לכלי המונח על גבי קרקע ... קומצין מכלי שעל גבי קרקע ... וכי מקדשין בכלי שעל גבי קרקע

יבואר להלן בעזה"ת

ד. ארבעה כהנים נכנסין שנים בידם ב' סדרים ושנים בידם שני בזיכין וארבעה מקדמין לפניהם שנים ליטול שני סדרים וב' ליטול ב' בזיכין

בכל ערב שבת מביאין כ"ד עשרונים סולת¹⁰, ועושין מהן י"ב חלות, שמכניסין בשבת להשולחן שבהיכל, כמו שנאמר בפרשת אמור (ויקרא כד פסוק ה – ח) וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאִפִּיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה חֲלוֹת שְׁנֵי עָשָׂרָנִים יְהִיָּה הַחֲלָה הָאֶחָת וְשִׁמְתָּ אוֹתָם שְׁתֵּים מַעְרְכֹת שֵׁשׁ הַמַּעְרֶכֶת עַל הַשְּׁלֶחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי ה'. וגו'. מצות עשה לסדר לחם הפנים בכל יום שבת על השולחן לפני ה' בהיכל שנאמר ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני ה' תמיד וגו'. ' ובכל יום שבת כשמכניסין לחה"פ וב' בזיכי לבונה, חדשות, מוציאין הי"ב חלות הישנות עם בזיכי לבונה שבצידן, ומקטירין הבזיכי לבונה הישנות על מזבח החיצון. ואח"כ מחלקין החלות הישנות לזכרי כהונה שבעזרה.

וכיצד מסדרין את הלחם ארבעה כהנים נכנסים, שנים בידן שני סדרין, ושנים בידם שני בזיכין, וארבעה מקדמין לפניהם שנים ליטול שני סדרים ושנים ליטול שני בזיכין שהיו שם על השולחן¹¹, הנכנסין עומדין בצפון

⁸ עיין לח"מ שם פרק ג הלכה כ ועיין הר המוריה שם.

⁹ רמב"ם הלכות איסורי מזבח פרק ה הלכה ט

¹⁰ רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ה הלכה א, ד

¹¹ נראה דהכוונה ע"פ דאמרו בפרק שתי הלחם (מנחות צ"ט ע"ב) דארבעה כהנים מקדימין לפניהם, שנים ליטול שתי המערכות, ושנים ליטול שני בזיכין, א"כ הנמלין בזיכין היו ממשמר הנכנס, שהן מקריבין הבזיכין,

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הַלְכַתָּא לְמִשְׁיַחַא בְּדַף הַיּוֹמִי

מסנת מנחות

ופניהם לדרום, והיוצאין עומדים בדרום ופניהם לצפון¹², אלו מושכין ואלו מניחין ומפחו של זה בתוך מפחו של זה שנאמר (שמות כה פסוק ל) לָחֶם פָּנִים לְפָנָי תִּמְיֵד.

דף ז:

ה. פשיטא לי קומץ מכלי שעל גבי קרקע שכן מצינו בסילוק בזיכין מקדשין מנחה בכלי שעל גבי קרקע שכן מצינו בסידור בזיכין ... קידוש קומץ ... מדם ילפינן לה

מקדישין מנחה בכלי¹³ שעל גבי קרקע, ואין צריך להגביה הכלי שרת מעל גבי הרצפה כשנותן המנחה לתוכה, ואין צריך להחזיקה בידו¹⁴, וכן קומצין מכלי שעל גבי קרקע, ואין צריך להגביהו, או להחזיקו בידו

אולם אין מקדישין הקומץ בכלי שעל גבי קרקע, אלא צריך שיגביהנו קודם שיתן הקומץ לתוכו. הקידוש קומץ הוא כמו קבלת דם ובקבלת הדם צריך הכהן לאחוז הכלי בידו.

ו. קומץ שחלקו בשני כלים ... אינו קדוש

לכן סילוק בזיכין דהוי כמו קמיצה הוי במשמר הנכנס, והשנים שנוטלין מהשולחן השני מערכות לחם הם ממשמר היוצא, לפי שגם הן הולקין בלחם, והא דאמר נכנסין, פירוש להיכל, כן נ"ל. או"ש שם¹² כך הוא שם לשון המשנה והיינו כמ"ד שלחנות מורה ומערב מונחין ורחבן צפון ודרום וכן פירש"י ז"ל שם וכן פסק רבינו ז"ל בהדיא בפ"ג מהלכות בית הבחירה דשלחן מורה ומערב מונח דהיינו לאורך הבית ורחבו בין צפון לדרום. וקשה דהא הוי פלוגתא דרבי ור"א בר"ש בפרק שתי הלחם ואמרו שם דטעמא דרבי דגמר ממנורה ור"א סבר דמנורה גופא צפון ודרום מונחת. ורבינו ז"ל פסק בפ"ג מהל' בית הבחירה גבי מנורה דצפון ודרום מונחת וכמ"ש שם היו כנגד רוחב הבית בין צפון ודרום איך פסק שם דשלחן מורה ומערב מונח הא טעמיה דרבי לא הוי אלא משום דיליף ממנורה וכיון דליתיה במנורה ליתיה בשלחן וצ"ע. לח"מ שם.

¹³ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יב הלכה יג

¹⁴ ערוך השולחן העתיד הלכות מעשה הקרבנות סימן פד סעיף יט

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

קומץ שחלקו¹⁵ בשני כלים אינו קדוש, וחזור¹⁶ ומקדש¹⁷, כלומר שחזור ומערב ונותנם בכלי אחד¹⁸, ויש מסתפקים לומר שאינו יכול לחזור ולקדשם בלי אחד.

¹⁵ רמב"ם שם פרק יג הלכה יב

¹⁶ לולי דברי המל"מ להלן היה אפ"ל שכוונתו שלא נפסלה המנחה וחזור ומקדש מיתרת הסולת שנותרה לאחר הקמיצה, אבל לחזור ולקדש הקומץ כל ידי נתינתו לכלי אחד ודאי שאינו יכול. וצ"ע

¹⁷ ולעיל בפ"ד כתב ז"ל וכל הזבחים שקבל מדמם פחות מכדי הוייה לא נתקדש הדם עכ"ל, ולא הזכיר שיחזור ויקדש, וי"ל דסמך על מה שכתב הכא בפ"ג שיחזור ויקדש, אכן מפשטות הלשון משמע דבדם לא מהני מה שיחזורם אח"כ לכלי אחד, ומשום דלקבלה שניה חשוב הכלי שרת הראשון כנשפך הדם דלית ליה תקנתא, כיון דלא נתקדש הדם בו, וקשה מאי שנא קומץ מדם, והלא קומץ מדם יליף בין לענין נשפך ובין לענין שצריך לקבלו כשיעור, וכמבואר בן במנחות דף ז' ודף כ"ו, ומאי שנא דבקומץ מהניא חזרתן לכלי אחד ובדם לא מהניא, וכבר עמד על זה המשנה למלך בפ"ג שם. חי' הגר"ח הלוי שם.

¹⁸ יש להסתפק אם חזר ועירבו בכלי אחד אי מהני דהא ודאי לא בעינן שיחיה הקומץ בכלי שניתן בו הקומץ מתחלה שאם נתן הקומץ בכלי אחד ושוב נתנו בכלי אחר ליכא הקפדה כל ששני הכלים הם כלי שרת וזה מתבאר ממ"ש רפ"א מפסולי המוקדשין דין כ"ד קבל בכלי קדש ונתן לכלי חול יחזור לכלי קדש משמע דדוקא לפי שהיה כלי חול הא לאו הכי לא ונראה שה"ה למנחות. ומיהו בעיקר הספק נ"ל דלא מהני מה שחזור ומערבן בכלי אחר דכיון שדין זה דקומץ מדם ילפינן ליה וכדאיתא בפ"ק דמנחות (דף ט') ובדם פשיטא דלא מהני מה שחזור ומערבן וכדאיתא התם וכמו שנתבאר מעבר לדף (א"ה עיין לעיל פ"ה מהלכות אלו דין ט') והטעם דלא מהני ליה תקון הוא מבואר משום דכל פסול שאירע לאחר קבלת הדם כגון נתן לשמאל או בכלי חול או לזר יש לו תיקון משום דדמו לנשפך מהכלי על הרצפה דק"ל דאוספו וכשר אבל כל פיסול שאירע בשעת קבלה אין לו עוד תיקון משום דהוי נשפך מצואר הבהמה על הרצפה דנפסל הזבח וכמ"ש רבינו בפ"א מה' פסולי המוקדשין דין כ"ה. אך ראיתי שסיים בדבריו וחזור ומקדש נראה דס"ל דיש תיקון אם חזר ועירבן ונתנם בכלי אחר ולא ידעתי טעם דין זה דהא כיון דבשעת מתן כלי לא נתקדש כי חזר וקדש לא מהני משום דהוי כנשפך מצואר הבהמה ואף דרבינו בפ"א מה' פסולי המוקדשין דין ה' כתב נתפזר הקומץ ע"ג הרצפה יחזור ויאספנו כבר כתב מרן שם דהיינו דוקא אם נתפזר אחר שנתנו לכלי שרת. משנה למלך שם. ועיין חי' הגר"ח הלוי שכתב לת' והנה יסוד הדין מה דנשפך פסול שכיון דנשפך תו לא הויא הקבלה מהפר, וא"כ צ"ע במאי דילפינן מיניה למנחות והלא בקומץ ליכא מקום מסויים מאין שיקבלנו, וצ"ל דהא מיהא ילפינן קומץ מדם שתהא תיכף אחר קמיצה קבלה ולא יהיה הקומץ במקום אחר בינתים, וע"כ כשנתפזר נפסל. ולפי זה נראה דשפיר חלוק קומץ מדם, דהרי הא מיהא דבידו של כהן הוא מקום הכשרו של קומץ להיות, כיון דבעל כרחך הוא שם משעת קמיצה, וא"כ י"ל דכלי שרת דינו כידו של כהן ומשלים לידו של כהן, וכל שהוא בכלי שרת הרי הוא כמו בידו של כהן, וע"כ אם קבל מקצת קומץ בכלי שרת, נהי דעדיין ליכא מעשה קבלה, מ"מ נשפך לא הוי, כיון דחשוב הכלי שרת כידו של כהן, דבזה לא בעינן שיעורא דקומץ שלם, משא"כ בדם, דאיכא דינא דדם מהפר יקבלנו, ובזה אין כלי שרת משלים כלל שיהא חשוב מהפר, וא"כ הא צריכינן דוקא להקבלה הראשונה שנתקבלה בהכלי שרת שתהא חשובה קבלה, ובזה הא כיון דהוי פחות מכשיעור לא חשיבא מעשה קבלה, וע"כ הוי נשפך ומיפסל. גם י"ל, שעיקר הדין דנשפך בקומץ הוא רק שלא יהא הקומץ במקום אחר קודם קבלה, וא"כ י"ל דבקבל מקצת קומץ בכלי שרת, דכלי שרת הא הוי מקום הראוי לקבלה, וכשיוסיפו עליו החצי קומץ השני הלא תהיה אז קבלה על כל הקומץ, גם על החצי קומץ הראשון למפרע, וא"כ י"ל דגם עתה לא חשוב נשפך, ואף על גב דלא נתקדש הקומץ בו משום דהוי רק מקצת קומץ, מ"מ זהו רק חסרון שיעור, אבל נשפך לא הוי, כיון דהוי מקום הראוי לקבלה, אכן כל זה הוא רק בקומץ, דלית ביה דינא מאין שתהא נעשית הקבלה, ורק דין נשפך הוא דאית ביה, משא"כ בדם, דאית ביה דינא דדם מהפר יקבלנו בסדר עבודת הקבלה שתהא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

ז. קידש פחות מכדי הזאה בכלי זה ופחות מכדי הזאה בכלי זה לא קידש

כבר התבאר במסכת זבחים דף צג. שאם קידש מי הטאת להזאת פרה אדומה על טמא מת, פחות מכדי¹⁹ הזאה בכלי זה ופחות מכדי הזאה בכלי אחר לא נתקדשו, אף שחזר ועירבן.

ח. אף בדם לא קידש

כל הזבחין²⁰ שקיבל מדמם פחות מכדי הזייה לא נתקדש הדם, וצריך להתכוין לקבל כל הדם. ולפיכך²¹ אם קיבל הדם בשני כלים ובכל אחד לא היה בו שיעור הזיה, אף שעירבן אחר כך יחד אין ראויין להזיה ואם ניתז מן כלי זה על הבגד אין טעון כיבוס.

ט. וטבל ולא מספיג בדם שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרו מן הדם מן הדם שבענין

עוד התבאר שם ושם דף מ: שאין בכל²² הקרבנות קרבן שמעון הזיית דם באצבעו אלא הטאת בלבד שנאמר בה (שם ד פסוק ו) וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת

דוקא מהפר ולא ממקום אחר, א"כ כיון דהרי הא מיהא דהקבלה נעשית בהכלי שרת השני, ע"כ ממילא שוב לא הוי מהפר, וממילא דנפסל כנשפך.

¹⁹ רמב"ם הלכות פרה אדומה פרק ט הלכה ג

²⁰ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ד הלכה ח

²¹ תורת הקדשים שם ז

²² רמב"ם שם פרק ה הלכה ט

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרה היומי

מסנת מנחות

אַצְבָּעוּ בְּדָם, וצריך שיהיה שם דם²³ כדי טבילה, וצריך לא שישפג אצבעו מדם²⁴.

ובהלכה זו נאמרו כמה פירושים יש מפרשים²⁵ שהם שני דינים מיוחדים: אחד – שלא ישפג היינו שלא יקנה אצבעו בשולי הכלי או בדפנותיו, אלא יעשה דרך טבילה.

שני – ושיהא שם כדי טבילה, היינו שיהיה בדם בשעת קבלה כשיעור כל ההזאות הצריכות, שלא יקבל חלק ממנו בכלי אחד וחלק ממנו בכלי שני, ואפילו אם חזר ועירבן פסול²⁶, שהרי לשיעור אותה הזאה למדנו כבר שלא ישפג, ואם אין שם כשיעור הזאה הרי הוא מספג.

ויש מפרשים²⁷ שדין אחד הוא, שיהא בדם כדי טבילה, כדי שלא ישפג אצבעו בדם, והם סוברים שאין צריך אלא כשיעור של הזאה אחת, ודין זה

²³ בגמ' מנחות (ז' ע"ב) פרש"י (ד"ה בהם) קבל מדם פרים כו' הנשרפין כו' שיעור ג' הזיות בכלי זה וד' הזיות בכלי זה והזה כו', וכן בתוספות (שם ד"ה ואם). ופשוט דזה דוקא בהטאות הפנימיות, אבל בהטאת החיצונה דאינה מעכבת רק מתנה אחת לא בעי רק שיהא שיעור מתנה אחת, דלא גרע מנשפך הדם אחר שנתן מתנה אחת, לכן כאן בחיצונה כתב רבינו שיהא שיעור טבילה שלא ישפג, אבל אם לא קבל רק מתנה אחת וזרקו סגי, ופשוט. ולעיל פ"ד ה"ח כתב וכל הזבחים שקבל דמם פחות מכדי הזייה לא נתקדש הדם, כייל גם הטאות הפנימיות, ולכל חד כדין הזייה שלו, זה המעכב בשעיר ופר הפנימים מ"ג הזיות ביוהכ"פ, ואחד עשר בהעלם דבר וכהן משיח, דבעי שיהי' בעת הזייה בכלי אחד שיעור כל הזיות, ואם המה בשני כלים לא נתקדש הדם או"ש שם

²⁴ ר"ל שלא יקנה אצבעו בשולי הכלי או בדפנותיה, דבאופן כזה אין זה טובל אלא מוצץ או סוחט. תורה תמימה ויקרא פרק ד הערה יח

²⁵ פי' הראב"ד לתו"כ ויקרא ד ו רש"י מנחות ז ב,

²⁶ תורת הקדשים שם אות ו

²⁷ הכ"מ הקשה מדברי הרמב"ם משמע שהוא שיעור אחד הא דשיעור דם כדי טבילה והא דשלא ישפג אצבעו בדם, ובגמ' מבואר להדיא שהוא שני דינים ודין טבילה ילפינן מדם שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרא למעוטי קבל פחות מכדי טבילה בכלי זה ופחות מכדי"ט בכלי זה ועירבן ומוטבל ילפינן ולא מספג, ועוד דבגמ' מצריך להו אלמא תרי מילי נינהו, ולכן כתב דתיבת וצריך מושך עצמו ואחר עמו וה"ק וצריך שיהא שם כדי טבילה וכן צריך עוד שלא ישפג, והמל"מ כתב ג"כ בדברי הכ"מ דלכאורה משמע מדברי הרמב"ם דאם קבל פחות מכדי הזייה בכלי זה ופחות מכדי הזייה בכלי זה ועירבן ליכא הקפדה ומסוגיית הגמ' מוכח דבשעת קבלה צריך שיהי' בכלי אחד שיעור הזייה אבל אח"כ כתב המל"מ דבדברי הרמב"ם פ"ד הל' ח' שכתב וכל הזבחים שקבל מדמם פחות מכדי הזייה לא נתקדש הדם ע"כ כונתו שקבל שיעור הזייה אלא שקיבל בכלים נפרדים דאי לא קיבל אלא פחות משיעור הזייה פשיטא דלא חזי, ולכן א"צ לדחוק בלשון הרמב"ם כאן כמו שכתב הכ"מ אלא דדין שיהיה בדם שיעור טבילה מעיקרא כתב בפ"ד ודין ולא מספג כתב כאן עכ"ד המל"מ.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

שצריך להיות משעת קבלתו כשיעורו הוא אף בכל הזבחים, ולא בחטאת בלבד, והחידוש שבחטאת הוא שלא יספוג.

ויש מפרשים²⁸ דבריהם שצריך שיעור כל ההזאות בכלי אחד, אלא שאינו צריך רק בשעת הזאה ולא בשעת קבלה, ואם קיבל בשני כלים וחזר ועירבם לפני ההזאה כשר.

י. שירים שבאצבע פסולין

עוד התבאר שם שכשמוזה דם החטאת²⁹ על קרנות המזבח צריך לטבול אצבעו על כל קרן וקרן, ששירי הדם שבאצבעו פסולין ליתן מהן על קרן אחרת. וכן הדין במזה בחטאות הפנימיות.

וכן המזה³⁰ דם פרה אדומה מזה באצבעו הימנית מן הדם שבכפו השמאלית שבע פעמים כנגד בית קדשי הקדשים, על כל הזאה טבילת אצבע בדם, ושירי הדם שבאצבע פסולים להזייה.

ועיין להלן האיך מקנה הדם המותר.

יא. ומשיצאה הזאה מידו ונתזה ממה שנשאר אין טעון כיבוס

עוד התבאר שם שאם ניתז מאצבעו³¹ אחר שיצאת הזייה מידו אינו טעון כיבוס ששירי הדם שבאצבע פסולין להזייה.

²⁸ באו"ש כתב בדעת רבינו שאם קבל שיעור ג' הזיות בכלי אחד וד' הזיות בכלי אחד וחזר וערבן בכלי אחד קודם הזייה נתקדשו הדם, ודלא כמו שפרש"י בזבחים (צ"ג ע"ב ד"ה בדם) (רק כפירושו במנחות) דבשעת הזייה לא היו בכלי אחד, אבל בשנתן אח"כ לכלי אחד מהני ונתקדש הדם, ולא הוי כנשפך ע"ג הרצפה, או שנתנו לשמאל קודם קבלה, ומעמא דיליף מילתא ממילתא, יעוין סוגיא דמנחות דמזה יליף לקומין שקבלו בשני כלים, א"כ ילפינן מהא דמקבל דם הפר בכלי ודם השעיר בכלי אחר ומערבן לקרנות או למתן שבע לכו"ע, ובפרט היכי דנשפכו דמים של הפר והשעיר קודם מתן מזבח הפנימי, וצריך לשחוט פר ושעיר אחר, ומקבל דמיהם בשני כלים ומערב אותם, ולכן כתב רבינו לקמן פ"ג הי"ג וקומין שחלקו בשני כלים אינו קדוש, וחזר ומקדש, ויעוין משל"מ שם, וז"ב בשיטת רבינו בס"ד.

²⁹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ה הלכה ה

³⁰ רמב"ם הלכות פרה אדומה פרק ג הלכה ב ועיין לה"מ מעשה הקרבנות שם שיישב שני הדינים

³¹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ח הלכה ח

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת מנחות

יב. גמר מקנח ידו בגופה של פרה ... מקנח אצבעו ... בשפת מזרק כדכתיב כפורי זהב וגו'

עוד התבאר שם שכשמוזה דם החטאת³² על קרנות המזבח צריך לטבול אצבעו על כל קרן וקרן, וכשגומר הנתינה על הקרן מקנח אצבעו בשפת המזרק, ואח"כ טובל פעם שניה, ושירי הדם שבאצבעו פסולין ליתן מהן על קרן אחרת. וכן הדין במזה בחטאות הפנימיות.

וכן המזה³³ דם פרה אדומה מזה באצבעו הימנית מן הדם שבכפו השמאלית שבע פעמים כנגד בית קדשי הקדשים, על כל הזאה טבילת אצבע בדם, ושירי הדם שבאצבע פסולים להזייה לפיכך על כל הזאה מקנח אצבעו בגופה של פרה גמר מלהזות מקנח את ידיו בגופה של פרה.

יג. חביתי כהן גדול ... אינה קדושה לחצאין

כבר התבאר לעיל דף ב. בפתיחה שבכל יום מביאין משל הכהן הגדול עשרון סולת וגו' לוגין שמן, כמו שנאמר בפרשת צו (ויקרא ו פסוק יג) זה קרבן אהרן וגו' עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב על מחבת בשמן תעשה מרבבת וגו' והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם לה' כליל תקטר

וכיצד עשיית חביתי כהן גדול³⁴, מביא עשרון שלם ומקדישו בעשרון של מקדש³⁵, וחוצהו בחצי עשרון שבמקדש, כדי להקריב מחצה בבוקר ומחצה בערב.

³² רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ה הלכה ה

³³ רמב"ם הלכות פרה אדומה פרק ג הלכה ב ועיין לח"מ מעשה הקרבנות שם שיישב שני הדינים

³⁴ רמב"ם שם פרק יג הלכה ב

³⁵ מל"מ שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

ומחלקים העשרון לי"ב חלות וג' לוגי השמן מחלקין לי"ב רביעיות, רביעית לכל חלה, ובולל סולת של כל חלה עם קצת מרביעית שמן שלה, ואח"כ לש כל חלה לבד בפושרין, וחולטה ברותחין, ואח"כ אופה כל חלה מעט, ואח"כ מטנגה מעט במחבת בשמן הנשאר מרביעית שלה עד שתבלענו. ואחר שנאפו כולן, מחלקין כל חלה לשנים, כדי להקריב מכל א' חציה בבוקר וחציה בערב ולראב"ד מקריב ו' חלות שלימות בבוקר וכן בערב. ולכל י"ב החצאין שמקריב בבוקר מקריב עמהן חצי קומץ לבונה, וכן בערב.

אך אם מתחילה לא נתן בהעשרון שבמקדש אלא בשני חציי העשרון לא התקדש³⁶, שאע"פ שהיא קריבה חציין אינה מתקדשת לחציין.

ולא בתביתי כהן גדול אלא כל מנחה שלא קידשה בכלי עשרון אלא בשני חצאי עשרון לא התקדשה³⁷.

³⁶ תורת הקדשים ג. אות נ

³⁷ זבח תודה ג. סוד"ה חביתי

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

